

**Biologický průzkum ploch pro obytnou výstavbu u
ulice K Šancím – Praha 17, Řepy**

Úvod

Při zpracování podkladů pro bytovou výstavbu v oblasti Praha 17 – Řepy (na Západním okraji zastavěné části hl.m.Prahy) mezi ulicemi K Šancím, Engelmullerova a Žalanského byly v roce 2008 vybrány k realizaci záměru pozemky na stávajícím sídlišti v Praze 17 – Řepy, poblíže bývalého kláštera a ženské věznice Řepy. Jde o pozemky nacházející se na rovině, mezi několika ulicemi domů v rohu sevřeném ulicemi Engelmullerova a K Šancím. Do ploch ke stavbě je zahrnuta alej a bývalé, dnes zpustlé hřiště využívané místními občany k procházkám se psem. Protože jde o plochu prakticky na západním okraji zastavěné části hl.m.Prahy, tak se od této plochy západně přes ulici Engelmullerovu rozkládají již jen pravidelně obdělávaná pole. V jižní a severní části bývalého hřiště se dnes nacházejí plochy zarostlé křovinami, s navázkou materiálu a odpadu, často využívané v letním období bezdomovci k přespání nebo bivakování. Plochy jsou z obecného hlediska převážně neudržované a devastované po delší dobu. Okraje plochy jsou osázené vzrostlými topoly, případně jinými dřevinami, doplněnými náletovou zelení.

Obecně jde o plochy zarovnané, případně zpevněné navázkou, dnes neudržované a s bujným porostem ruderní zeleně. Plochy byly v dřívějším období ozeleněny, ale kvalita parkové zeleně je v území diskutabilní (travní porosty jsou chudé a zanedbané, zeleň je zřejmě vlivem neudržování neprostupná po okrajích a některé dřeviny jsou obklopeny hustým porostem třtiny a dalších ruderních rostlin. Stromy po okrajích plochy jsou stáří cca 60 - 70 let, tedy na hranici životnosti a prakticky v mýtním věku. Plochy jsou poznamenány a deprivovány jednak sníženou údržbou a nevyjasněnými majetkovými vztahy a také blízkostí zemědělských intenzivně využívaných pozemků.

Průzkum území probíhal na konci letního období (srpen-září 2008), ale v odpovídající části vegetačního období z hlediska běžného průzkumu městské okrajové části a současně lokality na rozhraní zemědělské plochy a urbanizované části města. V rámci průzkumu na celé lokalitě byly navštíveny přilehlé porosty mezí, stromořadí a sadů v okolí, které část lokality také okrajově ovlivňují.

Ekosystémy a biogeografie

Plochy pro obytnou výstavbu v Praze 17 – Řepy na okraji intravilánu se zahrnují podle lokalizace v mapách a podle původního biogeografického členění jsou začleněny do sosiekoregionu : II/16.- PRAŽSKÁ PLOŠINA.

Sosiekoregion je mírně protáhlý ve směru SZ – JV zaujímá tabule a plošiny přimykající se po obou stranách k dolnímu toku Vltavy. Na severu sousedí s plochým reliéfem Dolního Poohří a Polabské tabule. Jedná se o středně rozlehlý region s cca 1 200 km². Geomorfologicky se výrazně uplatňují spraše, které kryjí území teras a parovinného reliéfu. Reliéf Pražské plošiny je možno charakterizovat jako erozně denudační, v tvarových podrobnostech závislý na pestré geologické struktuře podkladu.

Středoevropská květena regionu je pro hercynikum poněkud nezvykle ožívována přítomností druhů subatlanticko-submediteránního (*Trifolium striatum* – jetel žíhaný), submediteránního (*Quercus pubescens* – dub pýřitý, *Ranunculus illyricus* – pryskyřník ilyrský, *Muscari*

tenuiflorum – modřenec tenkokvětý, *Anthericum liliago* – bělozářka liliovitá aj.), pontického geoelementu (*Linum flavum* – len žlutý aj.), a jihosibiřského geoelementu (např. *Brachypodium pinnatum* – válečka prapořitá), které nejčastěji (nikoli výhradně) nalézáme v extrazonálním řídkolesí a bezlesí extrémních stanovišť. Některé druhy zde nacházejí své nejzazší lokality, často mimo areál souvislého rozšíření, což v několika případech vedlo k rozlišení samostatného druhu nebo poddruhu.

Geobiocenologická typizace

Výrazně převládá 2. bukodubový vegetační stupeň, který je v nejvyšších polohách a v hlubokých údolních zářezích (zejména na severních svazích a dnech) vystřídán 3. dubobukovým stupněm. Menší plochy připadají i na extrazonální výskyt 1. dubového vegetačního stupně na slunných expozicích nižších poloh, ochuzeného především v podrostu o některé druhy, jejichž přirozené areály končí na hranici Ponticko-panonské provincie.

Z hlediska živnosti lze území charakterizovat jeho mozaiku společenstev mezotrofní řady B a mezotrofně kalcifilní meziřady B/D. Na menších plochách (zejména na minerálně slabších paleozoických a proterozoických horninách, rovněž na terciérních fluvialních a fluviolakustrinních štěrkopiscích a na pleistocenních terasách) nastupuje meziřada A/B, ojediněle s přechody do oligotrofní řady A. Výchozy devonských a silurských vápenců jsou lokalitami biogeograficky významné kalcifilní řady D a na ni navazující meziřady C/D na sutích a svahovinách. V aluviích vodních toků jsou rozšířena společenstva meziřady B/C a řady C.

Plošně převládající hydrická řada normální je vystřídána v nivách (místy i na rozvodných plošinách) zamokřenou až mokrou řadou, zejména ve vápencových oblastech a na ostrožnách a strmých vysychavých svazích údolních zářezů je rozšířena omezená a zakrslá hydrická řada.

Hlavními potenciálními společenstvy jsou:

- 1 AB,B 2 *Querceta petraeae*
- 1 AB,B 3 *Carpini-querceta inf.*
- 1 B-BD 3 *Ligustri-querceta*
- 1,2 A-AB 2-3 *Querceta petraeae pinea*
- 1,2 D 1 *Corni-querceta pubescentis*
- 1,2 BD-D 2 *Corni-querceta petraeae-pubescentis subhumilia*
- 2-1 BC 4 *Ulmi-fraxineta carpini*
- 2 AB,B 2 *Carpini-querceta muscosa*
- 2 AB,B 3 *Carpini-querceta inf.*
- 2,3 BD 3 *Carpini-querceta tiliae*
- 2 D 3 *Corni-querceta petraeae-pubescentis*
- 2 BC 3 *Ligustri-querceta aceris-carpini*
- 2 AB,B 4 *Querceta roboris*
- 2,3 B 4-5 *Alneta*
- 2,3 BC,C 4,5 *Fraxini-alneta*
- 3 AB,B 3 *Carpini-querceta sup.*
- 3 BC 3 *Carpini-querceta tiliae-aceris*
- 3 CD 3 *Corni-acereta carpini*

Geobotanické rekonstrukční jednotky

Převažují dubohabrové háje (subsociace černýšová dubohabřina typická, černýšová dubohabřina prvosenková, černýšová dubohabřina biková, asociace lipová doubrava), vyšší

zastoupení mají ještě subxerofilní doubravy (asociace tolitová doubrava, mochnová doubrava), acidofilní doubravy (asociace biková doubrava, vřesová doubrava, bezkolencová březová doubrava), luhy a olšiny (asociace bažinné olšiny, ptačincová olšina, střemchová jasenina a jilmová doubrava). Ostrůvkovitě jsou zastoupeny šípákové doubravy a skalní lesostepi (asociace šípáková doubrava, kostřavová a pěchavová skalní společenstva), suťové lesy (habrová javorina) a bikové bučiny (asociace biková bučina).

Současný stav bioty

Jedná se o silně antropogenně přeměněný region, kde dominuje orná půda (57,2 %). Přibližně čtvrtinu zaujímají urbanizované plochy, hluboko pod průměrem je jak podíl trvalých travních porostů (2,3 %), tak porostů lesních (12,0 %). V rámci řešeného území je podíl urbanizovaných ploch ještě vyšší, protože jde o okraj velkoměsta s řadou liniových staveb, především na úkor orné půdy. Dříve hodnotné luční porosty jsou v současné době narušené nesprávným hospodařením, a tak ekologicky hodnotná trvalá travní společenstva jsou omezena pouze na maloplošná stepní lada (severně od lokality). Lesní porosty jsou zachovány především na strmých svazích hlubokých údolí, na svazích a temenech vyvýšenin a také na stanovištích podmáčených. Jejich druhová skladba je pestrá, převažuje mozaika původních i nepůvodních dřevin, narušená monokulturami smrčin i borovice a akátinami. Kostra ekologické stability je nedostatečná.

Dle začlenění do biochor (součástí) sosiekoregionu je území v okolí lokality ještě včleněno do Biochory **II.16.5. TEPLÝCH PLOŠIN A PAHORKATIN S ČERNOZEMĚMI**

Rozšíření

Typ je zastoupen v rozsáhlých segmentech v západní části sosiekoregionu.

Druh biochory

kontrastně modální

Ekotop

Plochý, mírně pahorkatinný reliéf (325 - 378 m n.m.) na pleistocenních spraších a sprašových hlínách, na velkých plochách s úlomky hornin. Pouze maloplošně je zastoupena křída bělohorským a koryčanským souvrstvím. Nejvýraznějším půdním typem jsou černozemě s hlubokým tmavým povrchovým horizontem přecházejícím přímo ve sprašový materiál, časté přechody k hnědozemím. QUITT charakterizuje oblast jako teplou (T2).

Biota

Převažuje 2.bukodubový vegetační stupeň, v nejvyšších polohách nastupuje již 3.dubobukový stupeň. Z trofického hlediska převládá meziřada B/D, často přecházející do mezotrofní řady B. Nepodstatný je výskyt oligotrofně mezotrofní meziřady A/B, podél vodních toků nitrofilní stanoviště. Podle hydrických poměrů převažuje normální řada, místy řada zamokřená až mokrá.

Hlavními potenciálními společenstvy jsou:

2(3) BD 3 Carpini-querceta tiliae (lipohabrové doubravy)

Podružně:

2,3 AB,B 3 Carpini-querceta (habrové doubravy)

2,3 BD 4 Tili-querceta roboris (lipové doubravy dubu letního)

2,3 BC,C 4,5 Fraxini-alneta (jasanové olšiny)

Současný stav

Převažují agrocenózy polí a trvalých travních porostů s pozměněnou druhovou skladbou. Významný je podíl urbanizovaných ploch, lesy se nevyskytují, celá biochora je prakticky bez přírodě blízkých společenstev.

Kostra ekologické stability je nedostačující.

Biogeografické začlenění

Podle novějšího členění do bioregionů podle Culka (1995) je řešené území začleněno do širšího **bioregionu Řípského 1.2**, který je popsán v řešeném území následujícím způsobem: Bioregion je tvořen nížinnou tabulí na severozápadě středních Čech a zabírá i západní část Pražské plošiny; má protáhlý tvar ve směru SZ-JV.

Bioregion tvoří opuková tabule s pauperizovanou teplomilnou biotou 2. bukovo-dubového vegetačního stupně. V kaňonech Vltavy a jejích přítoků, podobně jako na ojedinělých elevacích, se nachází pestrá biota se zbytky teplomilné lesní a stepní vegetace. Netypickou částí bioregionu je i Pražská kotlina, tvořící přechod k bioregionům Českobrodskému (1.5) a Slapskému (1.20).

V současnosti v bioregionu dominuje orná půda (71%), hodnotné jsou fragmenty travních lad a skalního řídkolesí. Lesy jsou menší, kulturní bory, se zbytky dubohabřin a doubrav. Bioregion leží botanicky v termofytiku a zahrnuje význačnou část fytogeografického okresu 7. Středočeská tabule (vyjma severní a východní části fytogeografického podokresu 7b. Podřípská tabule), celý fytogeografický okres 9. Dolní Povltaví a západní část fytogeografického podokresu IOb. Pražská kotlina.

Fauna bioregionu je původně ryze hercynská, se západoevropským vlivem (ježek západní, ropucha krátkonohá). V současnosti jde většinou o téměř bezlesou kulturní step, charakterizovanou např. koloniemi havrana polního nebo výskytem dytíka úhorního. Do ní místy pronikly (např. vřetenuška pozdní) charakterističtí zástupci středočeské suchomilné fauny, včetně forem atlantsko-mediteránního původu (travačka Nickerlova).

Významné druhy - Savci: ježek západní (*Erinaceus europaeus*), myšice malooká (*Apodemus microps*). Ptáci: dytík úhorní (*Burhinus oedicnemus*), břehule říční (*Riparia riparia*), moudivláček lužní, havran polní (*Corvus frugilegus*). Obojživelníci: ropucha krátkonohá (*Bufo calamita*), mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*). Měkkýši: suchomilka obecná (*Helicella obvia*), s. rýhovaná (*H. striata*), trojzubka stepní (*Chondrula tridens*), bezočka šídlovitá (*Ceciloides acicula*), zrnovka (*Pupilla triplicata*), páskovka žíhaná (*Cepaea vindobonensis*), plž (*Ferrissia wauteri*). Pavouci: *Haplodrassus bohemicus*. Hmyz: kobylka (*Laptophyes punctatissima*), vřetenuška pozdní (*Zygaena laeta*), travačka Nickerlova (*Luperinca nickerli*), makadlovka Nickerlova (*Stagmatophora nickerli*), makadlovka (*Mesophleps trinotellus*), nesytka česká (*Pennisetia bohémica*), krasec trójský (*Cylindromorphus bohemicus*) – žádný z vyjmenovaných druhů živočichů nebyl v lokalitě ani okolí nalezen.

Současný stav krajiny a ochrana přírody

Území v okolí lokalit patří ke starším sídelním oblastem u nás. Osídlení bylo velmi staré a souvislé již od neolitu. Bioregion byl již v prehistorické době odlesněn na většině plochy a rozloha lesů je dnes velmi omezená. Přirozené lesní porosty jsou často nahrazeny

druhotnými akátinami, na písčích pak kulturními bory s borovicí černou a sady, případně pastvinami. V bezlesí převládají agrikultury, louky jsou jen velmi ojedinělé. Travinobylinné porosty původního charakteru jsou častější pouze na prudších svazích. V území převažují urbanizované, neudržované, devastované a „okrasné“ plochy.

Lesní ekosystémy

Území pro obytnou výstavbu v Praze 17 - Řepy není situováno na žádném lesním pozemku, to znamená, že neleží na pozemku určeném k plnění funkcí lesa (PUPFL), a les se nachází ve větší vzdálenosti (2-3 km severně) od hranice pozemků určených k záměru, plocha tedy není ani v ochranném pásmu lesa. Lesní ekosystémy nebudou ohroženy činností při stavbě.

Zvláště chráněná území

Zájmové území navržené obytné výstavby **nezasahuje do žádného zvláště chráněného území** vyhlášeného podle zákona č. 114/1992 Sb. (ve smyslu změn a novel), o ochraně přírody a krajiny, ani do jeho ochranného pásma.

Nejbližší zvláště chráněná území od místa navržené výstavby jsou :

Přírodní památka U hájů (Praha 5) – vzdálená cca 2,07 km východně která zahrnuje les a přilehlé louky na severním okraji katastru Stodůlky mezi dvorem Háje a Buštěhradskou tratí.

Výměra: 6,63 ha

Katastrální území: Stodůlky, Praha 5.

Nadmořská výška: 340 - 360 m

Rok vyhlášení: 1982

Další bližší zvláště chráněná území v širším okruhu navržené výstavby jsou :

část PP Kalvárie Motol (cca 2,1 km JVV a

Přírodní památka Obora Hvězda (cca 2,55 km SVV)

Žádné z uvedených zvláště chráněných území nebude obytnou výstavbou nijak dotčeno, a to ani nepřímou nebo přeneseně, včetně ochranných pásem.

NATURA 2000

V roce 2005 byl dokončen Národní seznam evropsky významných lokalit a přijat posléze i v ČR a schválen Komisí EU. Tento typ chráněných území tvoří spolu s 41 ptáčímí oblastmi českou část celoevropské soustavy chráněných území Natura 2000. Evropsky významných lokalit je v České republice celkem 905 - z toho 100 ležících v takzvané panonské biogeografické oblasti na jižní Moravě, již bylo zveřejněno v roce 2005. Nově se nyní navrhuje 805 lokalit po celém území České republiky. Evropsky významné lokality celkem pokryjí přibližně 9,6 % území státu a zhruba 67 % z nich překrývá již existující zvláště chráněná území. Rozloha chráněných území v ČR se tak ve skutečnosti zvýší jen o 3,4 % území ČR. Většina lokalit bude mít po svém vyhlášení charakter přírodní památky – tedy nejmírnější stupeň ochrany.

Záměr vzhledem ke vzdálenosti nebude mít žádný vliv na lokality soustavy NATURA 2000.

Nejbližší k posuzované lokalitě se nachází evropsky významná lokalita (cca 2,8 km SV) :

Název: Obora Hvězda , Kód lokality: CZ0113001

Kraj: Hlavní město Praha

Rozloha: 1,91 ha

Biogeografické oblasti: Kontinentální

Kategorie chráněného území: Přírodní památka

Poloha: Mokřina na SSZ okraji PP Obora Hvězda na břehu Litovického (Šáreckého) potoka. Na území hlavního města Prahy, Městská část Praha 6.

Přírodní parky

Zákon České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, se v § 12 zabývá ochranou krajinného rázu. Tím je myšlena zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa nebo oblasti a ochrana před činnostmi snižující jejich estetickou a přírodní hodnotu. K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo zrušení jeho stavu. Přírodní parky v duchu tohoto zákona odpovídají dřívějším oblastem klidu v Praze a okolí. Již vyhlášené oblasti klidu byly podle § 90 uvedeného zákona automaticky prohlášeny za přírodní parky. V současné době je v České republice přes sto přírodních parků, na území Prahy jedenáct.

Území záměru se celé nachází ve vzdálenosti cca 3,00 km severozápadně od **přírodního parku Košíře – Motol (Praha 5)**. Dominantou tohoto přírodního parku na severních svazích a dně Motolského údolí je tabulová hora Vidoule (přírodní památka - zvláště chráněné území vzdálené od všech variant záměru). Přírodní park výstavbou nebude nijak ovlivněn.

Územní systém ekologické stability

Územní systém ekologické stability (ÚSES) dle zákona č. 114/1992 Sb. tvoří v krajině soubor funkčně propojených ekosystémů, respektive ekologicky stabilnějších přirozených a přírodě blízkých ekosystémů, které jsou zdroji biodiverzity a udržují přírodní stabilitu. V rámci nadregionálních, regionálních a lokálních ÚSES jsou vymezována takzvaná biocentra propojená biokoridory v krajině, včetně městské, na lokální úrovni se připojují ještě interakční prvky. Předpokládá se, že v kulturní krajině funguje ÚSES jako základní ekologická síť. Zjednodušeně si lze představit, že biokoridory jsou využívány pro migraci a biocentra pro trvalou existenci druhů.

Posuzovaný záměr obytné výstavby v okolí ulic Žalanského a K Šancím není ve střetu s žádným registrovaným prvkem ÚSES.

V širším okolí (cca 1,5 km JZZ směrem se nachází pouze Interakční prvek IP č. I5 / 297 lučního typu, jako záložní prvek ÚSES v oblasti okolí lokality, další prvky ÚSES jsou mimo jakýkoliv fyzický dosah stavby. Vliv na uvedený interakční prvek není zákonem ani vyhláškami kodifikován, protože jde o záložní prvek ÚSES v dostatečné vzdálenosti. Prvky nadregionálního ÚSES (biokoridor a biocentrum) jsou vzdáleny cca 3,5 km severně od lokality pro výstavbu a tedy dostatečně daleko od navržené plochy v Řepích.

Významné krajinné prvky

Pojem významný krajinný prvek (VKP) je definován § 3 zákona č. 114/1992 Sb. jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny, která utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou ze zákona lesy, vodní toky, rybníky, údolní nivy, ale i vybrané charakteristické antropogenní prvky krajiny (nádrže).

Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 orgán ochrany přírody jako VKP, zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků. Ke stavební činnosti ovlivňující VKP je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody.

Záměr nezasahuje do žádného významného krajinného prvku (VKP) dle § 3, ani do registrovaného VKP dle § 6, Zákona.

Fauna a flóra

Území určené k obytné výstavbě se nachází v ploše nevyužívaného hřiště, na okraji obytné zóny západního okraje hlavního města Prahy na území M.Č.Praha 17 - Řepy. Z hlediska fytogeografického lze zařadit porosty v hodnocené lokalitě do termofytika, na okraji celku Pražská kotlina.

Botanika

V lokalitě pro obytnou výstavbu byl proveden biologický průzkum (srpen, září 2008) orientovaný na květenu travnatých ploch a okolních křovinných porostů, kterých se bude činnost přímo dotýkat.

Na většině plochy zkoumané lokality je degradovaná ovsíková louka svazu *Arrhenaterion* místy zarůstající ruderalními a expanzivními druhy (zejména třtina křovištní (*Calamagrostis epigejos*) a nálety dřevin. Ze tří stran plochu ohraničuje liniová výsadba dřevin – nepůvodní topol kanadský (*Populus x canadensis*) a další vysazené, či náletové dřeviny.

Seznam zaznamenaných druhů:

Dřeviny:

Latinské jméno	české jméno
<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá
<i>Cornus sanguinea</i>	svída krvavá
<i>Crataegus</i> sp.	hloh
<i>Juglans regia</i>	orešák královský
<i>Populus tremula</i>	topol osika
<i>Populus x canadensis</i>	topol kanadský
<i>Prunus avium</i>	třešeň ptačí
<i>Prunus insititia</i>	slivoň obecná
<i>Quercus robur</i>	dub letní
<i>Rosa canina</i>	růže šípková

Latinské jméno	české jméno
<i>Rubus fruticosus</i> agg.	ostružiník křovitý
<i>Salix alba</i>	vrba bílá
<i>Salix caprea</i>	vrba jíva
<i>Sambucus nigra</i>	bez černý
<i>Spiraea vanhouttei</i>	tavolník van Houtteův
<i>Syringa vulgaris</i>	šeřík obecný

Byliny:

Latinské jméno	české jméno
<i>Achillea millefolium</i>	řebříček obecný
<i>Arctium</i> sp.	lopuch
<i>Arrhenatherum elatius</i>	ovsík vyvýšený
<i>Artemisia vulgaris</i>	pelyněk černobýl
<i>Calamagrostis epigejos</i>	třtina křovištní
<i>Cichorium intybus</i>	čekanka obecná
<i>Cirsium arvense</i>	pcháč oset
<i>Cirsium vulgare</i>	pcháč obecný
<i>Dactylis glomerata</i>	srha laločnatá
<i>Daucus carota</i>	mrkev obecná
<i>Erigeron annuus</i>	turan roční
<i>Festuca rubra</i>	košťava červená
<i>Galium album</i>	svízel bílý
<i>Hypericum perforatum</i>	třezalka tečkovaná
<i>Leontodon autumnalis</i>	máchelka podzimní
<i>Lolium perenne</i>	jílek vytrvalý
<i>Lotus corniculatus</i>	štírovník růžkatý
<i>Melilotus albus</i>	komonice bílá
<i>Odontites vernus</i> subsp. <i>Serotinus</i>	zdravínek jarní pozdní
<i>Plantago lanceolata</i>	jitrocel kopinatý
<i>Plantago major</i>	jitrocel větší
<i>Poa compressa</i>	lipnice smáčkнутá
<i>Poa trivialis</i>	lipnice obecná
<i>Potentilla anserina</i>	mochna husí
<i>Potentilla reptans</i>	mochna plazivá
<i>Senecio jacobaea</i>	starček přímětník
<i>Solidago canadensis</i>	zlatobýl kanadský
<i>Tanacetum vulgare</i>	vratič obecný
<i>Taraxacum</i> sect. <i>Ruderalia</i>	smetánka lékařská
<i>Trifolium pratense</i>	jetel luční
<i>Trifolium repens</i>	jetel plazivý
<i>Urtica dioica</i>	kopřiva dvoudomá

Ve zkoumaném území při průzkumu nebyl zjištěn žádný zvláště chráněný rostlinný druh uvedený v příloze III. vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb. Nebyly zde nalezeny ani druhy, které by byly vzácné, ohrožené nebo reliktní, protože se jedná o plochy na okraji města, mezi stávajícími obytnými objekty a zemědělskými plochami.

Zoologie

V území navrhované obytné výstavby v Řepích byl v srpnu - září 2008 proveden základní zoologický průzkum na vybraných plochách. Doba, kdy byl zoologický průzkum prováděn, byla na konci doby výskytu větší části druhů ptáků, ale vzhledem k povaze lokality ještě v urbanizovaných plochách města, tak nelze na větší hnízdění i běžných druhů ptactva příliš uvažovat.

Pro zjištění stavu fauny byly jako podklady shromážděny: základní publikovaná odborná literatura, regionální literatura, podklady z chráněných území, mapy státní správy na plochách pro stavbu. Údaje byly porovnány s terénními pochůzkami a přímými pozorováními. Byly vyhodnoceny možné vlivy a navržena opatření pro dostatečnou případnou minimalizaci zásahů do jejich biotopů.

Nad lokalitu občasné a na lovu zalétávají některé druhy ptáků, které zde ovšem nehnízdí a ani nemohou hnízdit (většinou, jako řada dalších živočichů hnízdí v nedostupných plochách křovin v okolí, případně v plochách okolo letiště Praha směrem na severozápad od lokality). Lokalita je využívána jako výběh psů a útočiště koček (jsou zde pravidelně přikrmovány), a to brání výskytu řady druhů zvířat.

Z hlediska výskytu obojživelníků je celá lokalita nevhodná, protože zde nejsou ani dočasné vodní plochy, které by podporovaly jejich množení a šíření a kromě toho je zde značný pohyb domácích i polodivokých zvířat (zejména psi a kočky).

Přehled druhů :

Měkkýši (<i>Mollusca</i>)	Poznámka
Hlemýžď zahradní (<i>Helix pomatia</i>)	V křovinách
Plzák španělský (<i>Arion lusitanicus</i>)	
Suchomilka obecná (<i>Xerolenta obvia</i>)	častá
Hmyz (<i>Insecta</i>)	
Mravenec obecný (<i>Lasius niger</i>)	
Včela obecná (<i>Apis mellifica</i>)	
Vosa obecná (<i>Paravespula vulgaris</i>)	
Cvrček polní (<i>Gryllus campestris</i>)	
Saranče ladní (<i>Omocestus haemorrhoidalis</i>)	
Kobylka hnědá (<i>Decticus verrucivorus</i>)	
Obojživelníci (<i>Amphibia</i>)	
0	nenalezeni
Plazi (<i>Reptilia</i>)	
0	Nenalezeni ani na typických místech v lokalitě

Ptáci (Aves)	
Bažant obecný (<i>Phasianus colchicus</i>)	z okolí
Červenka obecná (<i>Erithacus rubecula</i>)	
Havran polní (<i>Corvus frugilegus</i>)	Na stromořadí topolů
Holub hřivnák (<i>Columba palumbus</i>)	
Hrdlička zahradní (<i>Streptopelia decaocto</i>)	
Kos černý (<i>Turdus merula</i>)	
Moták Pilich (<i>Circus cyaneus</i>)	Na přeletu okraje lokality - SO
Pěnkava obecná (<i>Fringilla coelebs</i>)	
Poštolka obecná (<i>Falco tinunculus</i>)	Na lovu nad lokalitou
Racek chechtavý (<i>Larus ridibundus</i>)	Na lovu a přeletu u pole
Rehek domácí (<i>Phoenicurus ochruros</i>)	
Skřivan polní (<i>Alauda arvensis</i>)	U pole
Stehlík obecný (<i>Carduelis carduelis</i>)	V hejnkách
Straka obecná (<i>Pica pica</i>)	
Strnad obecný (<i>Emberiza citrinella</i>)	
Sýkora koňadra (<i>Parus major</i>)	
Sýkora modřinka (<i>Parus caeruleus</i>)	
Vrabc domácí (<i>Passer domesticus</i>)	
Vrabc polní (<i>Passer montanus</i>)	
Vrána obecná šedá (<i>Corvus corone cornix</i>)	
Žluna zelená (<i>Picus viridis</i>)	Ozývá se z okolí i v lokalitě
Zvonek zelený (<i>Carduelis chloris</i>)	
Saveci (Mammalia)	
Hraboš polní (<i>Microtus arvalis</i>)	
Ježek západní (<i>Erinaceus europaeus</i>)	Občasné v lokalitě na okraji
Krtek obecný (<i>Talpa europea</i>)	Na západě lokality
Kočka obecná (<i>Felis domestica</i>)	
Lasice kolčava (<i>Mustela nivalis</i>)	Na SZ okraji lokality
Liška obecná (<i>Vulpes vulpes</i>)	Na lovu
Myšice křovinná (<i>Apodemus sylvaticus</i>)	
Potkan (<i>Rattus norvegicus</i>)	trus
Zajíc polní (<i>Lepus europaeus</i>)	Občasné na cestě jinam

Komentář k nalezeným druhům

V zájmovém území nebyli nalezeni chránění živočichové podle vyhlášky MŽP číslo 395/1992 Sb. a zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Výskyt některých významných druhů fauny v okolí navržené obytné výstavby je možný hlavně v souvislosti s jejich výskytem na plochách v širším okolí – zejména lad, agrocenóz a dalších, kde mají klid a dostatek prostoru k pohybu i lovu. Nad lokalitou při jejím okraji proletěl 1x silně ohrožený moták pilich na lovu, který se zdržuje hlavně SZ a S od lokality. V lokalitě nehnízdí.

Obecně lze konstatovat, že pro daný region a místo je typická mírně ochuzená hercynská fauna s druhy spíše synantropními a zvyklými na přítomnost člověka jako jsou ježek západní, potkan, holub, kočka, zajíc, myš, vrabc, aj.

Výsledky průzkumu, jak již bylo výše uvedeno, jsou takové, že se dají považovat za průzkum základní a úplný, protože zkoumané plochy jsou na okraji velkého sídla.

Závěr průzkumu

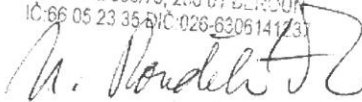
V srpnu a září 2008 byly z hlediska biologického prozkoumána plocha pro obytnou výstavbu v místě bývalého hřiště v prostoru mezi ulicemi Engelmullerova a K Šancím na území Prahy 17 - Řepy.

Z hlediska botanického bylo konstatováno, že v místě navrhované výstavby jde o plochy sekundární a neudržované. Nebyly zde nalezeny žádné druhy rostlin chráněné podle zákona č.114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, ani druhy významné nebo ohrožené.

Zoologicky se jedná o nevýraznou, převážně sekundární a okrajově využívanou, deprivovanou plochu na okraji města a zemědělské krajiny s výrazně omezenými přírodními prvky. Plochy k výstavbě nejsou žádnou plochou zvýšené biodiverzity (nejsou ani v dosahu přírodních prvků krajiny nebo chráněných území), protože jde o neobhospodařované území a bývalé hřiště. V rámci průzkumu nebyl nalezen žádný zvláště chráněný druh živočichů chráněných v kategorii ohrožený druh, dle vyhlášky MŽP č.395/1992 Sb. a ve smyslu zákona č.114/1992 Sb. ve znění jejich novel a doplňků. Na okraji lokality přelétal moták pilich – silně ohrožený druh na lovu, který na lokalitě nehnízdí a byl zde na přeletu mezi lokalitami k lovu (lada v okolí).

Kompenzační opatření: v případě dodržení zahájení výstavby mimo hnízdní období (od srpna dále), kácení dřevin na podzim, zemní práce podobně a omezení prací za soumraku a v noci (zejména minimalizace osvětlení lokality) jen na nezbytnou míru je možno s realizací investičního záměru souhlasit.

Za zpracovatele

Mgr. Michael PONDĚLÍČEK
Plzeňská 659/70, 286 01 BEROUN
IČ: 66 05 23 35 DIČ: CZ 66-6306141/231

Mgr. Michael Pondělíček v.r.

Beroun 4.3.2009

Krácený přehled literatury

- **Baruš V., Oliva O. eds, 1992a:** Obojživelníci - *Amphibia*. Fauna ČSFR 25. - Academia, Praha, 340pp.
- **Baruš V., Oliva O. eds., 1992b:** Plazi - *Reptilia*. Fauna ČSFR svazek 26. - Academia, Praha, 224pp.
- **Buchar J. 1982:** Způsob publikace lokalit živočichů z území Československa. - Věstník Československé společnosti zoologické, 46/4: 317-318
- **Culek, M., eds, 1995:** Biogeografické členění České republiky. Enigma, Praha.
- **Felix, Toman, Hísek:** Přírodou krok za krokem, 1978, Artia, Praha
- **Hudec K. (ed.), 1977:** Fauna ČSSR – Ptáci – Aves, díl II. – Academia, Praha
- **Hudec K. (ed.), 1983:** Fauna ČSSR – Ptáci – Aves, díl III/1. – Academia, Praha
- **Hudec K. (ed.), 1983:** Fauna ČSSR – Ptáci – Aves, díl III/2. – Academia, Praha
- **Hudec K. (ed.), 1994:** Fauna ČSSR – Ptáci – Aves, díl I. – Academia, Praha
- **Kokeš J., 1989:** Obojživelníci - Amphibia, 43-55 pp. - In: Baruš, V. et al.: Červená kniha ohrožených a vzácných druhů rostlin a živočichů ČSSR. Díl 2. Kruhoústí, ryby, obojživelníci, plazi, savci. SZN, Praha
- **Kolektiv, 1992 :** Atlas zdraví a životního prostředí ČSFR, FVŽP, Praha
- **Kolektiv, 1983-1986:** Evidenční tabulky. Výsledky akce "Evidence vodních ploch s výskytem obojživelníků" vyhlášené ÚV ČSOP, depon. na sekretariátu ČSOP v Praze.
- **Kubát K., Hrouda L., Chrtěk J. jun. 2002 :** Klíč ke květeně České republiky – odborná publikace Academia, Praha
- **KZT s.r.o 1995 :** Právo a životní prostředí , KZT Praha
- **Mikátová B. et al., 1991:** Ochrana obojživelníků. Příručka pro ochránce přírody. - Příručka č. 1., ÚVR ČSOP, Praha.
- **Moravec J. (ed.), 1994a:** Atlas rozšíření obojživelníků v České republice. - Národní muzeum, Praha.
- **Němec J. et al., 1995:** Chráněné oblasti ČR. 127:144
- **Oliva O. et al.:** Obojživelníci - Amphibia. Fauna ČSFR, sv. 25. Academia, Praha.
- **Pecina P., 1979:** Kapesní atlas chráněných a ohrožených živočichů. 1. díl. - SPN, Praha
- **Quitt E., 1971:** Klimatické oblasti Československa. - Stud. Geogr., Brno, 1971/16. 1-84.
- **Štěpánek O., 1949:** Obojživelníci a plazi zemí českých. Archiv pro přírodovědný výzkum Čech, nová řada, svazek 1/1: 1 - 122..

- **Šťastný, K. et al. 1987:** Atlas hnízdního rozšíření ptáků v ČSSR 1973/1977. Academia, Praha
- **Thielcke, G. et al., 1983:** Rettet die Frösche. 125 pp., Pro Natur., Stuttgart.
- **Vesecký A. et al. 1961:** Podnebí Československé socialistické republiky. Tabulky. - 379 p., Praha.